

[Poul Westergaard.]

kyndige. Retten afviste sagen, fordi hr. Grønberg ikke kunne dokumentere et personligt økonomisk tab ved dansk indtræden i EF. I den anden sag skulle retten tage stilling til, om den mindretalsbeskyttelse er opfyldt, som ligger i grundlovens krav til valgloven om, at valgloven skal sikre en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne. Begge disse sagers forløb ved retten gav mig en klar og ubehagelig fornemmelse af, hvor svært det er at få retten til at tage hensyn til mindretals politiske rettigheder, når de kolliderer med det magthavende flertals beslutninger.

Dette er naturligvis en rent personlig vurdering på baggrund af disse alvorlige sager, men det er noget, som efter min mening også har en sammenhæng med den sag, vi her behandler. Det er nemlig, synes jeg, ubestrideligt, at Glistrupsagen også er blevet en politisk sag. Det er den på grund af den politiske anvendelse, som hr. Glistrup har gjort af sine forretningsmetoder og deres skattemæssige konsekvenser. Ville mon sagen overhovedet være blevet rejst, hvis ikke hr. Glistrup med sin provokerende fremtræden havde skabt forstyrrelse i de tilvante politiske cirkler her på Christiansborg? Ville man så ikke have nøjedes med eventuelt et sædvanligt civilt søgsmål?

Sagen er blevet politisk, ganske særligt gennem de udtalelser og kommentarer, som fremtrædende medlemmer af dette ting har tilladt sig at fremkomme med ved flere lejligheder — udtalelser, som i virkeligheden dømmer hr. Glistrup på forhånd. Havde det været ligegyldige personer, der af uvidenhed eller vanvare var kommet til at krænke elementære grundregler for, hvordan man kan være bekendt at optræde i et retssamfund, så behøvede man vel ikke tage det så alvorligt, men en forhenværende statsminister og formand for tingets største parti er vel ikke nogen ligegyldig person. Jeg tror, hans udtalelser vil medvirke til at vanskeliggøre, for ikke at sige umuliggøre en betryggende retsbehandling, og vi har indtil dette øjeblik ingen garantier for, at den forhenværende statsminister og andre ikke på samme måde vil fortsætte deres jagt på modstandernes politiske skalpe.

Jeg beder altså flertallet om at overveje, om ikke afgørelsen i hvert fald bør udsættes,

indtil undersøgelsen er tilendebragt. Jeg støtter det dagsordensforslag, som er fremsat, og anbefaler andre at gøre det. Hvis det forkastes og man altså fastholder, at afgørelsen skal træffes i dag, må jeg, sådan som sagen ligger, og som de politiske omstændigheder har udviklet sig omkring sagen, stemme imod ophævelsen af immuniteten og anbefale tingets øvrige medlemmer at gøre det samme.

Arentoft (FP):

I dag skrives der historie i det danske folketing. Der er en helt enestående sag til behandling, ikke spørgsmålet om en rutinemæssig ophævelse af et folketingsmedlems parlamentariske immunitet. Når jeg bruger udtrykket „enestående sag“, skyldes det, at der ikke er nogen fortilfælde af lignende art. Der er skrevet og sagt meget, og der vil blive sagt og skevet meget om netop denne sag, men noget ganske særligt er, at det kunne synes, som om flertallet af tingets medlemmer allerede har truffet deres beslutning om immunitetens ophævelse. Det fremgår bl. a. af udtalelser fra flere af folketingets fremtrædende medlemmer til pressen. Lad mig nævne formanden for socialdemokratiet, forhenværende statsminister hr. Anker Jørgensen, der i sin grundlovstale, bl. a. ifølge Berlingske Tidende den 6. juni, sagde om hr. Glistrup:

„De små skattesnydere sætter man i fængsel, men de store, eller jeg skulle måske sige den største skattesnyder sætter man minsandten i folketinget.“

Er en sådan udtalelse en fremtrædende dansk politiker værdig? Forhenværende statsminister hr. Hilmar Baunsgaard udtaler — ligeledes til Berlingske Tidende, citeret i Jyllands-Posten den 11. juni — bl. a.:

„Det er trist, at Glistrup har indoktrineret sin gruppe så stærkt, som tilfældet er, for det viser, at Glistrup har en anden indstilling til demokratiet og især dets forudsætninger end den, der har været bærende for det danske folkestyre indtil nu.“

Lad mig som medlem af fremskridtspartiets folketingsgruppe understrege, at der absolut ikke har været tale om nogen form for indoktrinering fra hr. Glistrups side. Jeg kan næsten sige tværtimod. Men vi har i gruppen haft lejlighed til at sætte os bedre ind i sagen og diskutere den i detaljer ved at